

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΙΚΘ, κ. ΔΑΥΙΔ ΣΑΛΤΙΕΛ ΓΙΑ ΑΠΟΝΟΜΗ
ΤΙΤΛΟΥ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ

(2/11/2017 18.30)

Εξοχότατε, Υφυπουργέ Εξωτερικών κ. Michael Roth,

Αξιότιμε Γενικέ Πρόξενε, κ. Walter Stechel

Αξιότιμη Αναπληρώτρια Γενική Πρόξενε, κα. Annita Englert

Αξιότιμε Διευθυντά του γραφείου του Υφυπουργού Εξωτερικών κ.
Klemens Semtner

Σοφολογιότατε Ραββίνε της Ισραηλιτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης
Ααρών Ισραέλ

Κυρίες και κύριοι,

Θα ήθελα, να ευχαριστήσω τον Εξοχότατο Πρόεδρο της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας Dr. Frank-Walter Steinmeier για την τιμή που μου γίνεται απόψε με την απονομή του «Σταυρού της Αξίας επί Ταινία του Τάγματος της Αξίας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας».

Επιτρέψτε μου να υπογραμμίσω ότι αυτή η μεγάλη τιμή δεν είναι μόνο προσωπική. Αντανακλάται στο σύνολο του Ελληνικού Εβραϊσμού και φυσικά της Ισραηλιτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης, που εδώ και χρόνια πήρε συνειδητά μια απόφαση – όχι να απεμπολήσει από τη μνήμη, το Ολοκαύτωμα και τα εγκλήματα των Ναζί. Όχι να προσβάλει τη μνήμη των αθώων θυμάτων, ούτε να σταματήσει να πολεμά ενάντια στον αντισημιτισμό και τη μισαλλοδοξία. Πήρε την απόφαση να κάνει όλα αυτά κοιτώντας το παρόν και το μέλλον. Υιοθετώντας μια εντελώς διαφορετική

προσέγγιση στις σχέσεις της με την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Πιθανότατα αυτό, λίγα χρόνια πριν – και σίγουρα μετά το Ολοκαύτωμα – θα φάνταζε **παράλογο**. Αλλά για να δανειστώ τα λόγια του Αλβέρτου Αϊνστάιν «Μόνο όσοι επιχειρούν το **παράλογο** μπορούν να επιτύχουν το **αδύνατο**».

Αυτό που πρέπει να τονιστεί είναι ότι για να οικοδομηθεί αυτή η γέφυρα συνεργασίας, για να επιτευχθεί και να διατηρηθεί το **αδύνατο** δεν αρκούσε και δεν αρκεί μόνο η θέληση της μιας πλευράς. Ήταν και είναι μια διαδικασία που απαιτεί κουράγιο, επιμονή και σύνεση.

Μεταξύ των προσπαθειών μου ως Πρόεδρος την Ισραηλιτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης ήταν να δομηθεί ένας γόνιμος διάλογος, με το κράτος της Γερμανίας που διατηρεί άριστες σχέσεις με το κράτος του Ισραήλ και έχει καταδείξει έμπρακτα μετά το τέλος του πολέμου ότι το Ολοκαύτωμα είναι κάτι που θα υφίσταται πάντα στη Μνήμή του. Όπως και ότι η ανάγκη για υπόμνηση της εξόντωσης των 6.000.000 Εβραίων της Ευρώπης, μεταξύ των οποίων οι 50.000 Εβραίοι της Θεσσαλονίκης, θα βαρύνει πάντα τις επόμενες γενιές.

Το γεγονός αυτό – η συνειδητή προσπάθεια για την ενίσχυση της Μνήμης και την καταπολέμηση του αντισημιτισμού - αποτελεί τη βάση για τις άοκνες προσπάθειες που καταβάλλει η Γερμανία για την καταπολέμηση του ρατσισμού και της μισαλλοδοξίας. Ένα πεδίο στο οποίο τα τελευταία χρόνια το Γερμανικό Κράτος με τη συνεργασία της Κοινότητας έχει δώσει ιδιαίτερο βάρος με δράσεις,

εκδηλώσεις και σημαντικές πρωτοβουλίες όπως η δημιουργία του Μουσείου Ολοκαυτώματος.

Σε αυτό το πλαίσιο, τα τελευταία χρόνια με προσπάθεια και συζητήσεις βρήκαμε συνομιλητές που αντιλήφθηκαν την ηθική και τη λογική διάσταση των όσων θέταμε στο τραπέζι. Συνομιλητές με τους οποίους βρήκαμε σημεία σύγκλισης και καταφέραμε να αναβαθμίσουμε σημαντικά τις σχέσεις της Ισραηλιτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης και του Ελληνικού Εβραϊσμού με το Γερμανικό Κράτος, διαμορφώνοντας κοινούς στόχους που υλοποιήθηκαν σε διαφορετικές περιστάσεις.

Από τον πρώην υπουργό εξωτερικών Joschka Fischer, ο οποίος βρέθηκε στο πλευρό μας στην προσπάθεια επανόρθωσης της κατάφορης αδικίας δεκαετιών, του αποκλεισμού των Ελλήνων Εβραίων από το πρόγραμμα Article – 2 – Fund της Claims Conference.

Μέχρι όλα τα στελέχη του Υπουργείου Εξωτερικών και αυτά των διπλωματικών αποστολών της Γερμανίας στην Ελλάδα, τους Πρέσβεις που υπηρέτησαν στη χώρα μας αλλά και τους Γενικούς Προξένους και τους αξιωματούχους που δούλεψαν μαζί μας στη Θεσσαλονίκη, τον Ernst-Joachim Döring, τον αείμνηστο Norbert Nadolski, τον Walter Leuchs, τον Klaus Bormann, τον Wolfgang Hölscher-Obermaier, τον Ingo von Voss και σήμερα την Anita Englert και τον Walter Stechel με τη συνεργασία των οποίων καταφέραμε να στηρίξουμε την Εβραϊκή ζωή μέσα από ένα ευρύτατο φάσμα συνεργασιών – σε μια ιδιαίτερα δύσκολη περίοδο για την Ελλάδα.

Φυσικά δεν θα μπορούσα να παραλείψω τον Υφυπουργό Εξωτερικών, κ. Michael Roth, ο οποίος ήταν το πρώτο στέλεχος της Γερμανικής Κυβέρνησης που άκουσε την ιδέα – το όραμα για το Μουσείο Ολοκαυτώματος της Ελλάδος – και είπε ναι αυτό μπορεί να γίνει και εμείς θα είμαστε δίπλα σας σ’ αυτό. Ενώ σημαντική – μαζί φυσικά με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Δρ. Στάνιςλαβ – υπήρξε η συμβολή του κ. Roth, για τη συγκρότηση ενός ειδικού κονδυλίου για ένα πρόγραμμα που θα προσφέρει στους ελάχιστους Έλληνες επιζώντες του Ολοκαυτώματος υπηρεσίες και βοήθεια στο σπίτι. Μια πρωτοβουλία της Κοινότητας της Θεσσαλονίκης προς όφελος ολόκληρου του Ελληνικού Εβραϊσμού, που θα υλοποιηθεί σύντομα.

Όλα αυτά εμπίπτουν στην παντοτινή υποχρέωση του Γερμανικού Κράτους να στηρίζει την Κοινότητα της Θεσσαλονίκης μετά το σχεδόν ολοκληρωτικό αφανισμό της από τους Ναζί.

Κυρίες και κύριοι,

Το Ναζιστικό καθεστώς με την εξόντωση του 96% των Εβραίων της Θεσσαλονίκης στέρησε από την πόλη ίσως το πιο δυναμικό της κομμάτι. Αν αυτό το κομμάτι υπήρχε σήμερα θα βοηθούσε σημαντικά, όχι μόνο τη Θεσσαλονίκη αλλά και τη χώρα. Όμως χωρίς να θέλουμε να ξεχάσουμε το παρελθόν, οφείλουμε να βλέπουμε το παρόν και να εργαζόμαστε για να διαμορφώσουμε το μέλλον.

Αυτό προσπαθήσαμε. Αυτό πετύχαμε. Μαζί.

Γι’ αυτόν το λόγο η αποψινή τιμή δεν είναι μόνο δική μου. Είναι το επιστέγασμα μιας κοινής προσπάθειας. Μιας προσπάθειας που πρέπει να συνεχιστεί και έχω την πεποίθησή ότι αυτό θα γίνει.

Να είστε βέβαιοι, αγαπητοί φίλοι, πως θα φέρω τον τίτλο αυτό με υπερηφάνεια και πως θα συνεχίσω να εργάζομαι και στο μέλλον για την ενίσχυση των δεσμών της Γερμανίας με τον Ελληνικό Εβραϊσμό.

Σας ευχαριστώ.